

азъ бързамъ да помагамъ. Сутринъ ставаме съ Людмила много рано — въ зори и бързаме съ кошниците най-напредъ въ далечната градина и следъ насъ довтасва тати съ каруцата, въ която впрѣга само кобилката, тя вече се е съвзела отъ добрата паша. До изгрѣвъ слънце лелинитъ Ермени момичета привършватъ тѣхния гюль и идѣтъ да ни помагатъ.

Първитъ лжи щомъ огрѣха роснитъ рози, тѣ почваха да се разпукватъ и да изпусчатъ благоуханието си, което привличаше хиляди пчели и ние бързахме, колкото се може повече да не започнатъ да капятъ. Щомъ привършвахме, помагахме на тати да натовари човалитъ въ колата и бързахме да беремъ гюльтъ до селото, току подъ нашата кѣща, засѣнченъ все още отъ голѣмия хълмъ, който се издига на изтокъ отъ селото. Тукъ никога не успѣвахме до деветъ часа да привършемъ и единъ, или два реда оставаха неприбрани навреме и цвѣтоветъ изкапваха, или пъкъ се толкова разпукваха, че отлѣтяваше отъ тѣхъ всичката роса и частъ отъ маслото и благоуханието.

Ходихъ днесъ изъ селото да търся поне още две берачки, за да смогваме до осемъ часа да привършваме. Намѣрихъ макаръ и малки момичета, но доста спрѣтнати. Обѣщахъ да имъ уشيا модерни престилки и да имъ дамъ басма за ржкави. Тѣ не искатъ пари, само прехраната.

Уморена съмъ, а трѣбва да отида да обиколя и шивачницата, почнаха да донасятъ отъ другитъ села работа, а едни отъ момичетата не могатъ да идватъ редовно поради полската работа. Започнаха въ нѣкои мѣста да косятъ люцерната, а въ други и ливадитъ. Това съвсемъ побърква, но все оставаха десетина момичета, които можеха да каратъ тегелъ и да скърпятъ по нѣщо. Сега не е време да се търси хубавъ шевъ. Само да има нова дрешка да се облечатъ децата, а за модерностъ и правъ тегелъ да прощаватъ. Но имаше добри момичета, които шиятъ и доста скопосно и внимателно следятъ моитъ съвети, или пъкъ тия на учителката. Тя вече окончателно остава тукъ. Нѣма да си ходи презъ време на ваканцията и ще помага на годеника си. Писала е вече на родителитъ си въ Пловдивъ.